

ten, krav om egenproduktion, det, at der er en fast scene, og at man har en vis kontinuerlig drift af egnsteatret. Det synes vi også er fair og i orden. Det er altså offentlige midler, vi har med at gøre, det er skatteborgernes penge, og derfor skal man naturligvis både have en forventning om og kunne stille nogle krav til, at de anvendes fornuftigt.

Samtidig foreslås det, at der etableres en egnsteaterkonsulentordning, som kan bistå egnsteatrene med at rådgive og kvalitetsudvikle, og som også kan indstille til Kunstrådet vedrørende tilskudsspørgsmål, men dog sådan, at det til enhver tid er Kunstrådet, der har det endelige ord, den endelige myndighed.

Vi synes, det er et meget fornuftigt forslag. Vi er sikre på, at det vil være med til at støtte og udvikle egnsteatrene, så de fortsat indgår i en nuanceret mosaik af et rigt teaterliv ud over hele landet. Københavns Teater, de store landsdels-scener, de små storbyteatre og egnsteatrene er jo med til, at vi har et rigt og kvalitetspræget teaterliv her i landet. Det er vi glade for i Venstre. Det vil vi gerne fortsat støtte.

Der er nybrud, der er udvikling, og der er kreativitet i dansk teater i de her år. Det er godt, for teatret er i virkeligheden en basiskunstart, som er forudsætningen for så meget anden kulturel virksomhed. Derfor glæder vi os over, at vi er med til at sikre, at også teatrene har gode udviklingsmuligheder.

Vi støtter forslaget.

Kl. 13.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er lige en enkelt spørger. Det er fru Elsebeth Gerner Nielsen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hvordan kan det være, at et decentralt og liberalt orienteret parti som Venstre mener, at det er vigtigere, at staten har sikkerhed for, hvor mange penge der skal bruges på et område, end at kommunerne har det? For det er jo rigtigt, at nu får kulturministeren og først og fremmest finansministeren fuldstændig styr på, hvor mange penge der hvert eneste år skal bruges på egnsteaterområdet.

Til gengæld ved den enkelte kommune ikke noget som helst om, hvad refusionsprocenten bliver. Det vil sige, at usikkerheden nu er overladt til kommunerne. Mener hr. Kim Andersen ikke, at det er et problem, at det i den her situa-

tion er de smalleste skuldre, der skal bære usikkerheden? Mener hr. Kim Andersen ikke, at staten rent faktisk har den økonomiske pondus, der gør, at man kunne rumme en lillebitte usikkerhed på et sted mellem 5 og 10 mio. kr. om året?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

For mig er det principielt vigtigt at slå fast, at vi skal vedstå en prioritering af udgifterne inden for de forskellige områder. Det skal vi også inden for egnsteaterområdet i forhold til andre kulturaktiviteter. Det er jo også det, vi gør inden for musikskolerne og inden for andre områder. Der har vi også en prioritering på den her måde.

Jeg synes i modsætning til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at man skal glæde sig over, at der i virkeligheden er grøde i egnsteatrene rundt omkring i landet, at man skal notere sig med tilfredshed, at det samlede offentlige tilskud til egnsteatervirksomhed over de sidste 5-6 år, så vidt jeg husker finansloven, i hvert fald er fordoblet, og at økonomien i de kommende år er sikret, med henblik på at den udvikling kan fortsætte.

Så er det jo op til de årlige finanslovforhandlinger, hvem der vil bære og tage ansvar i den sammenhæng og sørge for at præge den økonomiske virkelighed fremadrettet også for egnsteatrene.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I forvejen er kommunerne jo holdt i meget, meget stramme tøjler af regeringen, og man har etableret et skattestop, som går hårdt ud over kommunerne. Set i det lys finder hr. Kim Andersen så ikke, at de kommentarer, der bl.a. er kommet fra KL, virkelig har noget på sig? Man siger simpelt hen fra KL's side, at det da ikke er rimeligt, at en kommune skal bære usikkerheden med hensyn til, hvor mange egnsteatre der bliver i Danmark. Det bør da være staten.

Staten har da den økonomiske pondus, der gør, at man sagtens kan bære en usikkerhed på mellem 5 og 10 mio. kr., mens det til gengæld kan være et kæmpe problem ude i en kommune. Hvis man f.eks. skal etablere et nyt egnsteater, vil det da være vanskeligt at argumentere det igennem, når man ikke på forhånd ved, hvor mange penge fra staten man kan få til sit egnsteater. Det er da rigtigt, at der har været en fantastisk vækst i de senere år, men der er da stor fare for, at den vækst stopper nu, fordi hele den